"A táncot vagy művelni kell, vagy élvezni a látványát. A tánc különleges művészet, talán a legnagyszerűbb benne, hogy nem ismer határokat. A táncban nincsenek nyelvi akadályok, és annyiféle fajtája létezik, hogy kórtól, nemtől, születési helytől függetlenül mindenki megtalálhatja benne a számára legkedvesebbet. Nyugodtan mondhatjuk: a tánc az emberiség egyetemes anyanyelve, mióta ember létezik mindig voltak művelői, és biztosak lehetünk abban, hogy mindig lesznek is."

A **Mezőszél Tánccsoport** **1997 őszén** alakult meg, egy szüreti felvonulás alkalmából. Az akkor 8 párból álló kis csapat szeretett volna továbbra is együtt maradni, és hobby szinten a táncot művelni. Az október 23. i ünnepségre kaptuk első felkérésünket egy szereplésre. Mi először értetlenül fogadtuk a meghívást, de azután rájöttünk, komolyabban kell vennünk, ez már több mint saját magunk szórakozása, kedvtelése.

Kezdetben Molnár Tímea tanított be nekünk különböző táncokat, majd később a Mecsek Táncegyüttes képzett táncosai Monori Árpád és Vass Oszkár voltak azok, akiknek koreográfiáival számos környező faluban és városban felléptünk. Létszámunk az idő folyamán, sajnos a felére csökkent, ezzel szemben egyre több helyre kaptunk meghívást, ami természetesen gyakoribb és keményebb próbákat kívánt. A család és a munka mellett, sok esetben erős megpróbáltatást is jelentett számunkra, de kitartásunk meghozta gyümölcsét. Táncainkat bemutathattuk a szlovákiai Nagykéren, a horvátországi Csúzán, valamint Szerbiában, Zentán is vendégszerepeltünk már.

Felléptünk számos Néptánc Antológián, valamint **2000-ben** Sellyén, Kultúrával a Nyugat Kapujában Nemzeti Fesztivál Kistérségi Ünnepségén is, ahol továbbjutottunk a Komlói megyei versenyre. Ez volt talán eddigi legnagyobb szakmai elismerésünk, amire azt hiszem egyikünk sem számított.

Az, hogy milyen érzés, amikor háláját, elismerését, örömét tapssal fejezi ki a közönség, csak az tudhatja, akinek már volt ilyen, vagy hasonló helyzetben része. Természetesen nem csak a jelenlegi sikerekre, örömökre szabad gondolnunk, előre is kell néznünk. Ahogy Ravadics János is, írta egyik cikkében felettünk is eljár az idő és az idősödő "fogaskerekek" már lassan elkopnak, és nem engedelmeskednek, egy idő után sajnos le kell állítani a "gépezetet". (Természetesen ezt csak a szürke hétköznapokon érezzük így, tánc közben még örök ifjaknak érezzük magunkat).

2002-ben részt vettünk Erdélyben, a válaszúti tánctáborban, amely idő alatt bepillantást nyerhettünk az ott élő emberek hétköznapjaiba, a hagyományos népi kultúra világába. Azóta is visszavágyunk, és emlegetjük.

Az ifjúság minél szélesebb körű bevonása a község kultúrájának ápolásába. Ennek fontosságát érezve indítottuk el **2004-ben**, az akkor 13 főből álló gyermek csoport oktatását, akiknek szeretnénk átadni legjobb tudásunk szerint az általunk már megtanult táncokat, hogy e szép hagyományt minél tovább meg tudjuk őrizni saját magunknak, a falu lakóinak, az egész emberiségnek. Ma már az 5. évet tudhatjuk magunk mögött, a gyerekekkel, akik keményen dolgoznak, hasznosan töltik szabadidejüket és talán e próbáknak, a közösségnevelő hatása is igen nagy. Tudásukat már több ízben megmutathatták itthon, a környező falvakban, valamint nagy sikerrel szerepeltek Ausztriában is.

2008. nyarán Erdélyben, a szászcsávási tánctáborban voltunk, természetesen a tánccsoport ifjúsága is jött velünk. Ez alatt az egy hét alatt, felejthetetlen élményben volt részünk. Nem csak új tánclépésekkel, dalokkal ismerkedhettünk. Az emberek szeretete, gondoskodása, közeledése, lelkünket simogatta és gazdagította. A gyerekek bepillantást nyerhettek, egy olyan világba, amelyről csak nagyszüleik elmesélései során halhattak. A napi kemény és fárasztó táncpróbák után szívesen töltötték idejüket a hátsó baromfiudvarban, ahol számos háziállatot „dédelgethettek". Ha úgy tetszett, még tehenet is fejtek. Ezeket a perceket, élményeket talán egy életre nem felejtik el. A táborban tanultakból, itthon, Vass Oszkár segítségével, egy újabb koreográfiával bővíthettük repertoárunkat.
Nagy büszkeséggel tölt el bennünket, hogy az évek során felnőtté cseperedett ifjak közül, egy fiú, - Bálint – a Mecsek Táncegyüttesben is megállja helyét. Nem volt hát hiábavaló a szorgalom és a kitartás.

Talán egy kicsit a jövőnkről, elképzeléseinkről is ejtenénk néhány szót.

2009. őszén és a tél folyamán, szeretnénk feleleveníteni a már régen előadott táncainkat, és a fiatalok érdeklődésétől függően megtanítani nekik azokat.

2010. nyarán pedig egy hetes tánctábor megszervezését tervezzük, melyre szeretettel várunk minden gyermek és felnőtt érdeklődőt. Természetesen ezt csak pályázati pénzből, illetve egyéb támogatásokból tudjuk megvalósítani. Tudjuk, hogy egy tábor megszervezése és lebonyolítása az anyagiakon túl, sok munkát is igényel, de meghozza gyümölcsét, és talán falunk hírnevét is öregbítené.

Régi álmunk és vágyunk, hogy legyen saját zenekarunk. Ehhez szeretnénk olyan érdeklődőket toborozni, akik játszanak már valamilyen hangszeren, vagy szeretnének megtanulni (hegedű, brácsa, nagybőgő, stb.). Amennyiben az imént említett tánctábor megvalósul, abban az esetben ott is lesz lehetőség tanulásra és gyakorlásra.
Reményeink szerint lesz érdeklődő, és kedvet kapnak mind a tánc, mind a népzene iránt. Ebben az esetben az igényektől függően rendszeresen TÁNCHÁZ-at szerveznénk, ahol mindenki gyakorolhatja, fejlesztheti megszerzett tudását, és nem utolsósorban jól érezheti magát.

Továbbra is részt kívánunk venni falunk rendezvényein, eleget kívánunk tenni a felkéréseknek, meghívásoknak, országon belül és határokon túl.

Várunk továbbra is minden érdeklődőt, aki egy kicsit is úgy érzi, hogy érdekli a népzene, a tánc, és szívesen jönne közénk.

Céljaink elsősorban:

Hagyományőrzés, a hagyományos népi kultúra ápolása, továbbörökítése.
Népdalok, néptáncok tanulása és tanítása.
Közösségi rendezvényeken való részvétel, különös tekintettel a pellérdi, valamint a jótékonysági rendezvényeket.
Utánpótlás nevelése, meglévő ifjúsági csoport továbbképzése.
Programszervezés /önállóan, ill. az ÁMK rendezvényeihez kapcsolódóan/.

A célunk egy kicsit az is, hogy visszacsempésszük az emberek szívébe, tudatába, hogy igenis, van egy igazi gyökerekből eredő, régi dallamvilágunk, amit nem kellene elfelednünk.

Természetesen nem elegendő csak az akarni vágyásunk, kitartásunk, az Önkormányzat Képviselő-testülete és az ÁMK vezetésének támogatása nélkül nehezen boldogulnánk. Köszönjük, és bízunk abban, hogy, segítségükre továbbra is számíthatunk.

Bodai Tiborné/Marika
Mezőszél Tánccsoport